hendes Mand var med. Virkelig kom hun til det Sted, hvor han kom i Land ved Redningsbaadens Hjælp." Var det mærkeligt, om saadan en stakkels Kvinde i denne Angst kunde tage Skade paa Forstanden, hvad virkelig er sket. En Mand kommer reddet i Land, men træffer sin Hustru sindsforvirret af Skræk. For at kende Ulykken paa virkelig nært Hold, skulde man jo gaa fra Hus til Hus. Det har jeg ikke gjort, og kan derfor kun give meget mangelfuld Besked. Men kender man lidt til de vestjyske Fiskeres haarde Vilkaar, saa véd man, at Nøden er virkelig større, end den med Pennestrøg kan beskrives. Kunde der nu gøres noget for, at sligt ikke skulde gentages? I al Almindelighed maa man vist sige, at Ulykker af denne eller lignende Art vil der aldrig kunne raades helt Bod paa her paa Kysten, hvor Fiskerbefolkningen bor saa spredt hele Kysten langs og ikke i Fiskerbyer som f. Eks. paa Øresundskysten. Saa selv om der byggedes et Par Baadehavne her, saa vilde der dog altid være dem, der boede disse for fjernt til at have nogen stadig Nytte af dem. Men selvfølgelig vilde en Havn ved Limfjords-Egnen og en ved Ringkøbing Fjord hjælpe umaadelig meget til at indskrænke den Slags Ulykker. Kom Fiskerne saa ud og blev overfaldne af en saadan pludselig Storm, saa vilde de ikke søge lige ind mod Land, hvor jo altid Faren er størst, men saa vilde de holde sig til Søs og se at styre paa de to Havnesteder, hvor der saa selvfølgelig vilde være flere og bedre Redningsmidler ophobede, end der nu kan være paa det enkelte Sted. Og i et Par saadanne Havne vilde det vel og kunne tænkes, at et Par smaa Rednings-Dampere kunde faa stadig Station for at kunne bringe hurtig Hlælp. Der er jo Telefonforbindelse langs hele Kysten, saa der kan hurtigt tilkaldes Hjælp, naar den blot er at faa. — Nu er det jo derimod saaledes, at Fiskerne, naar Bølgerne begynder at rejse sig i Uro, som rimeligt er, søger lige mod Kysten saa hurtigt, som muligt; men det vil mange Gange sige lige i — Undergangen.

Ved denne Lejlighed synes der intet at være forsømt fra nogen Side, hverken med Hensyn til Statens Foranstaltninger eller med Hensyn til Privates Mod og Handlekraft. Men det vilde jo rigtignok være til stor Ære for vore styrende Mænd og til Gavn for mange, om der gjordes *alt*, hvad der stod i menneskelig Magt, for at værne noget mere om den Fiskerbefolkning, der af alle Danmarks Fiskere har den haardeste Sø at pløje.

Det gør imidlertid godt at mærke i disse Nødens Dage, at hele Folket tager Del i Ulykken, og at ikke mindst København med sin Offervillighed har rakt sin hjælpende Haand ud til alle de mange Nødlidende. Hjælpen bliver ikke let for stor.

Alle danske Hjerter er fulde af inderlig Deltagelse ved denne Lejlighed. Kun de, hvis Hverv det havde været at have talt et Ord fuldt af Medlidenhed og Trøst til de Sorgbetyngede, har syntes at staa haarde, kolde, dømmende. Det er en Hjerteløshed, der søger sin Lige. *En vestjysk Præst.*

Fredsbureauet.

„Dansk Fredsforening" har indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag om en Understøttelse til Fredsbureauet i Bern. I dette Andragende meddeles, at Fredsbureauet har henvendt sig til den schweiziske Regering om en Statsunderstøttelse og erholdt 1000 Francs for 1894. Vil andre Regeringer rundt om i Evropa gøre lige saa, saa er dette ikke alene en pekuniær Støtte, men en moralsk Støtte af stor Betydning. Som det oprindelig er Hr. Fr. Bajers Tanke, der realiseres i Anlæggelsen af dette Fredsbureau, saaledes er Hr. Bajer vedblivende Sjælen i Bureauselskabets Virksomhed, hvis Formaal er at give Oplysninger om Spørgsmaal til de Personer og Foreninger, der virke for Freden, og at lette Samarbejdet imellem disse.

For Husmødre,

der sætter Pris paa hjemmebagte Kager, vil vi anbefale Frøken Brun, Gl. Kongevej 85, 3. Enhver vil her finde friske og velsmagende Kager saa gode, at de ikke findes bedre i nogen Præstegaard paa Landet

Syerskerne

dannede i Søndags en Forening for Kjole- og Kaabesyersker. En Kreds af Syersker havde bedet Hr. Borgerrepræsentant J. Jensen om at tale ved et offentligt Møde. Hr. Jensen, der i en Række af Aar har staaet som Formand for de samvirkende Fagforeninger, har mere end de fleste Forstaaelse af Organisationens Betydning, og faa har som han den samlende Magt. Han talte da ogsaa mange djærve Ord til Syerskerne i Søndags om Nødvendigheden af Organisation og betonede stærkt, hvor forfærdeligt det virkede at se den lave Løn, der bødes Syersker, og at maaské de samme Arbejdsgivere, der betalte Syerskerne med Sulteløn, gav flere tusinde Kroner til Velgørenhedsselskaber. Det forekom Taleren, som det var Blodpenge, der var tagne fra disse stakkels Arbejdere.

Fruerne Olivia Nielsen, Nelly Hansen, Johanne Meyer, Elna Larsen samt Frøken Johanne Petersen talte indtrængende for at danne Foreningen. Fru Bukardi, som var den, der havde stillet sig i Spidsen for Indkaldelsen til Mødet, blev tillige med fire andre Syersker valgt til det foreløbige Forretningsudvalg, der bl. a. skal udarbejde Udkast til Love for den ny Forening. Derefter indmeldte de fleste af de tilstedeværende sig i denne.

Ingen har som Syerskerne Samfundets Sympati, saa man skulde synes, det maatte være let for dem at samle de Tusinder i Foreningen. Det har det imidlertid hidtil ikke været. Syerskerne har en mærkværdig Misforstaaelse af, hvad man kalder „fint". Deres indelukkede Liv gør, at de ikke ret kender, hvad der gaar for sig ude i Samfundet, saa Foreningslivets Betydning er dem fremmed. Men dersom de blot vidste, at en fast Organisation, et ubrødeligt Sammenhold vilde ende deres Nød og skaffe dem en ordentlig Løn for deres Flid samt give dem Betingelser for at kunne nyde lidt af den Livsglæde, som de sukker efter, vilde Foreningen snart tælle mange hundrede Medlemmer.

Der har før været dannet Foreninger for Syersker, men det var mest ældre Kvinder, der havde alt for megen Angst i Livet for at fornærme deres Arbejdsgivere. De gik i Stykker. Denne Gang er det de unge, kække Kvinder, der har taget fat. Lad os haabe, at de maa have bedre Lykke.

Kvindernes Valgret.

Om dette Emne holdt Hr. Landstingsmand Søren Jensen et interessant Foredrag i Kvindelig Fremskridtsforening i Mandags. Som Taleren i Landstinget var det Medlem, som med stor Varme og Dygtighed talte Kvindernes Sag den 28. November, saaledes var hans Foredrag i Kvindelig Fremskridtsforening helt igennem præget af Forstaaelse og Sympati for Kvindernes Ret og Ligestillelse med Manden i alle borgerlige Forhold. Som Sogneraadsformand havde han erfaret, at Kvinderne egnede sig fortrinlig f. Eks. til Tilsyn med Plejebørn, hvilket de havde prøvet i hans Sogn (Aarslev, Randers) og som Lærer havde han erfaret, hvorledes det var Mødrenes Indflydelse, der sporedes mest paa Børnene. Taleren mente, at det saa langt bedre ud med Kvindernes Ligestilling paa Landet end i Byerne, da man ikke der kendte noget til Salondamen.

I Diskussionen spurgte Fru Johanne Meyer Foredragsholderen, hvorledes det da kunde være, naar Kvinder og Mænd stod saa lige paa Landet, at de Rigsdagsmænd, der var Landboere, alligevel var Modstandere af Kvindernes Stemmeret eller i alt Fald ikke arbejdede derfor. Hr. Jensen mente, det var Kvindernes Skyld, de burde stille deres Krav tydeligere og trænge sig frem. Kvinderne burde ogsaa nu, da Ministeren havde vist, at han sympatiserede med deres Stemmeret, gaa til ham og bede om Støtte.

Fr. Bajer udtalte som sin Mening, at noget kunde der gøres for Kvinderne i Ventetiden. Der kunde nemlig vælges Kvinder ind i Bestyrelser alle Vegne, saa vilde man tilsidst savne dem i Kommunen og i Rigsdagen.

Fru Johanne Meyer bragte Landstingsmand Jensen en varm Tak ikke alene for Foredraget, men ogsaa for hans udmærkede Forsvar i Landstinget for Kvindens kommunale Valgret.

Forsamlingen gav stærkt Bifald tilkende og hørte Hr. Jensens Foredrag med stor Interesse. Flere Rigsdagsmænd var komne til Stede, deriblandt d'Hrr. Henriksen og Madsen Mygdal.

Københavns Byraad.

Det var en interessant Aften i Mandags i Borgerrepræsentationen, men man faar en Følelse af, at det ikke er bar Fornøjelse at sidde i Borgernes Raad. Fra 6 til 11½ holdt man ud for at indvarsle til et Ekstramøde Torsdag Aften. Det var anden Behandling af Finansbudgettet, som satte Sindene i Bevægelse Hr. Strøm aabnede Talernes Rækker og gjorde Rede for Udvalgets Betænkning. Hr. Eskild Salomon er næsten uhyggelig at høre paa med sine Besparelser. Det er dog aldeles at misforstaa sin Opgave som Repræsentant for Københavns Borgere at trykke Priserne ned baade ved Vareindkøb og Arbejdsløn. At foreslaa Dowlas i Stedet for Lærred til